

Mukhtiar Singh Sandhu v. Wealth Tax Officer and another
(I. S. Tiwana, J.)

ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1183 .

ਜਨਵਰੀ 31. 1986.

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1957 ਦਾ XXVII) — ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1) (ਏ)-ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਐਕਟ (1894 ਦਾ I)- ਸੈਕਸ਼ਨ 18 — ਅਧਿਕਾਰਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਲ ਰਕਮ - ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ - ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ - ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇਖੋ—ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ - ਮੁਲਾਂਕਣ - ਕੀ ਧਾਰਾ 17(1.) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ-ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ,

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ' ਆਪਣੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ ਰਿਆਲ ਤੱਥਾਂ' ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1)(a) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਇਸ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਸਕਣਗੇ।

(ਪਰਾ ੨)।

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਪੀ-2' ਤੋਂ 'ਪੀ-2/ਸੀ' ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਬੀ.ਕੇ.

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਅਈਏ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ. (ਮੌਖਿਕ)

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ 19715-76 ਤੋਂ 1978-79 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1957 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਪਲੇਡ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ "ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ" ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੈ। 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

2. ਜਿਵੇਂ ਕਿ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 31 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਰੁਪਏ ਹੈ। 5 ਲੱਖ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਇਸਲਈ ਦੌਲਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1975-76 ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕੋਲ ਲੀਬਿਤ ਸੀ। ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ। ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, - ਮਾਰਚ, 28, 1980 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ. 1) ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1,11,541,—ਉਸ ਦੇ 2 ਜੂਨ, 1979 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਰਾਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 7,90,968.94 ਪੈਸੇ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ

ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1978-79.2 ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਝੀਨਨ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, (ਆਰ- ਵਾਰਡਆਈ), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ। ਟੈਕਸ ਲਈ , - ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੁਣ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1)(a) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਇੱਕ 12 ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੀਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੋਰ ਹੁੰਦੇ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਖ ਜਾਂ ਸ਼ੈਡ ਸ਼ਾਪੂਰ ਚੇਨਈ -ਵੀ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ, (1) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਤੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਨੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ! ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਖੋਰਸ਼ੇਦ ਸ਼ਾਪੂਰ ਚੇਨਈ ਬਨਾਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਲੈਕਟਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ, ਏ.ਪੀ. (2) ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਖਾਸ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਲੰਬਿਤਤਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਤੱਥ ਹੈ ਗੈਰ- ਜਿਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੌਤਿਕ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਕੰਪੋਜ਼ਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ

- (1) (1973)90 ITR 47.
- (2) (1980)122 ITR 21.

ਇਹ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਪਦਾ ਹੈ।

ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ) ਐਕਟ ਜਾਂ (ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੋਵੇਗਾ (ਸਬੰਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ) ਸਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ (ਈਡੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ)। WT ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਿਤੀ)।

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ -

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੌਲਤ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਾਲਾਂ, ਭਾਵ, 1975-76 ਤੋਂ 1978- ਤੱਕ ਦੀ ਦੌਲਤ ਸੀ। 79. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।³

(3) ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਏ.ਐਸ. ਭਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 'ਉਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ' ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਜੀ. ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

ਪਟਿਆਲਾ ਬੱਸ (ਸਰਹਿੰਦ) ਪ੍ਰ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਸਰਹਿੰਦ,—ਪੇਟੀ/ਆਈਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ
ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1978 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5109

7 ਫਰਵਰੀ 1986

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ IV) (1955 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XXXI ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ)—ਸੈਕਸ਼ਨ 44-ਏ, 47(3)। 48, 57, 64, 64-ਏ ਅਤੇ 134(2)- ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਈ-ਓਪਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ—ਕੀ ਧਾਰਾ 64(l)(pp) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਕਰੇ। ਨਾਟ ਕੰਪੀ ਟੈਂਟ—ਕੀ ਧਾਰਾ 64-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਧਾਰਾ 47(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਖਿਆ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਆਰਡਰ— ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ—ਅਜਿਹਾ ਆਰਡਰ—ਕੀ ਧਾਰਾ 134 (ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) 2).

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 64(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (a) ਤੋਂ (g) ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀਜੀ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 64(1) ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64-ਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6)।